

prima instanță - (Judecătoria Anenii-Noi) R. Popescu-Balta
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Cimpoi, N. Simciuc, L. Bulgac

DECIZIE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Ludmila Timofte,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Organizației de
Microfinanțare „Creditactiv” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui
Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte cu privire la exercitarea dreptului de gaj,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, prin care a
fost respinsă cererea privind repunerea în termen a apelului și restituită cererea de
apel ca depusă tardiv,

c o n s t a t ă :

La 08 iunie 2015 OM „Creditactiv” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte, prin care a solicitat deposedarea
lui Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte și transmiterea silită în posesia OM
„Creditactiv” SRL a terenului pentru construcții cu nr. cadastral 1017115.475, cu
suprafața de 0,04 ha și a casei de locuit individuală cu nr. cadastral 1017115.475.01
cu suprafața de totală de 113,1 m.p., situate în r-nul Anenii Noi, s. Floreni, str.
Primăverii, 41, pentru înstrăinarea ulterioară și utilizarea mijloacelor bănești obținute
la stingerea datoriei, evacuarea pârâților și a membrilor familiei lor din bunul indicat
și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 07 aprilie 2016 s-a admis cererea de
chemare în judecată a OM „Creditactiv” SRL împotriva lui Gheorghe Timofte și
Ludmila Timofte cu privire la exercitarea dreptului de gaj.

S-a transmis silit în posesia OM „Creditactiv” SRL, bunul ipotecat și anume:
terenul pentru construcții cu nr. cadastral 1017115.475, cu suprafața de 0,04 ha și
casa de locuit individuală cu nr. cadastral 1017115.475.01, cu suprafața de totală de
113,1 m.p., situate în r-nul Anenii Noi, s. Floreni, str. Primăverii, 41, pentru
înstrăinarea ulterioară și utilizarea mijloacelor bănești obținute la stingerea datoriei.

S-a evacuat Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte cu toate persoanele care
locuiesc în casa de locuit individuală cu nr. cadastral 1017115.475.01 cu suprafața

totală de 113,1 m.p., situată în r-nul Anenii Noi, s. Floreni, str. Primăverii, 41, fără acordarea altui spațiu locativ.

S-a încasat de la Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte în beneficiul OM „Creditativ” SRL taxa de stat în mărime de 409,75 lei, în mod solidar.

La 13 octombrie 2016 Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte au depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe.

La 17 octombrie 2016 apelanții Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte au depus repetat cerere de apel nemotivată, solicitând restabilirea termenului de depunere a cererii de apel, acordarea unui termen suplimentar pentru depunerea cererii de apel motivată și casarea hotărârii Judecătoriei Anenii Noi din 07 aprilie 2016, cu trimiterea pricinii la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 s-a respins cererea apelanților Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte privind repunerea în termen a apelului și s-a restituit cererea de apel, ca depusă în afara termenului legal.

La 15 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 165), Ludmila Timofte a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Anenii Noi din 07 aprilie 2016, cu trimiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului, recurenta a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

A indicat că încheierea instanței de apel și dispozitivul hotărârii primei instanțe sunt contrare circumstanțelor de fapt, totodată invocând că nu a fost citată legal la examinarea pricinii în instanța de fond.

Conform prevederilor art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Având în vedere că la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare de către recurenta Timofte Ludmila a copiei încheierii contestate, recursul depus la 15 februarie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând legalitatea încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că la 15 decembrie 2016 instanța de apel a respins cererea lui Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte privind repunerea în termenul de declarare a apelului, restituind cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

La emiterea încheierii nominalizate instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă.

Drept motiv pentru aplicarea acestor prevederi instanța de apel a reținut că lipsesc temeiuri de repunere a apelanților în termenul de apel, care a fost omis din motive imputabile doar acestora.

În acest sens, a reținut că apelanții Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte au cunoscut despre examinarea pricinii, or, prin cererea din 03 februarie 2016 au solicitat amânarea examinării ei. Astfel, instanța a invocat prevederile art. 102 alin. (4¹) Codul de procedură civilă, în conformitate cu care, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, potrivit materialelor dosarului, la 08 aprilie 2016 apelanților le-a fost expediat dispozitivul hotărârii Judecătorei Anenii Noi din 07 aprilie 2016 prin scrisoare cu aviz de recepție, iar la 26 aprilie 2016, ultimii au recepționat dispozitivul hotărârii primei instanțe.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea instanței de apel întemeiată, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt și aplicarea corectă a normelor de drept procedural, din următoarele considerente

În conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

La caz, se constată că apelanții nu au prezentat careva probe temeinice în vederea motivării omiterii termenului de depunere a cererii apel.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Raportând la caz normele sus-citate și circumstanțele constatate, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel privind depunerea apelului de către Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte în afara termenului legal, este justificată.

Materialele dosarului atestă că la 07 aprilie 2016 instanța de fond a pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești, în lipsa Ludmillei Timofte (f.d. 85), însă la dosar există suficiente probe ce demonstrează realizarea obligației instanței privind citarea legală a participanților la proces pentru ședințele de judecată.

Astfel, prin cererea depusă la 24 iunie 2015 însuși recurenta recunoaște ca a primit prin poștă cu aviz recomandat, copia încheierii de primire în procedură a Judecătorei Anenii Noi din 11 iunie 2015 și copia cererii de chemare în judecată, solicitând un termen suplimentar pentru întocmirea referinței. (f.d. 21)

Sub acest aspect, instanța de recurs apreciază critic și argumentul recurenteii precum că, a primit dispozitivul hotărârii primei instanțe abia la 19 septembrie 2016.

Prin urmare, Ludmila Timofte urma să declare apel în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul Ludmillei Timofte drept motiv întemeiat de omitere a termenului de apel precum că, nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, și că nu a fost citată în mod legal, or, aceasta a cunoscut de existența litigiului, astfel, era obligată să se folosească cu bună-credință

de drepturile procedurale, informându-se despre soluționarea litigiului în cauză și, prin urmare, să depună cererea de apel în termenul stabilit de lege.

Totodată, Colegiul menționează că în conformitate cu art. 10 alin. (1) Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Or, potrivit art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Articolul 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, la fel, prevede că părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În aceste condiții, este evident că Ludmila Timofte, având la cunoștință despre existența prezentului litigiu și examinarea lui, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță.

Astfel, contrar celor menționate, Ludmila Timofte nu a dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen.

Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele recurente privind omiterea termenului de declarare a apelului. Or, legislatorul expres a prevăzut că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul reține că instanța de apel justificat a concluzionat asupra netemeinicii cererii privind repunerea în termenul de declarare a apelului.

Totodată, Colegiul relevă că soluția instanței de apel privind restituirea cererii de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că ține de obligația apelantului de a lua măsurile necesare privind protejarea dreptului său de acces la instanță (*Cauza Van Ham vs Germania nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007*).

Astfel, Ludmila Timofte prin lege a fost obligată să respecte termenul legal de contestare a hotărârii cu apel în 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, potrivit art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs notează că Curtea de Apel Chișinău corect a restituit cererea de apel declarată de Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte, deoarece apelanții au omis termenul legal de contestare a hotărârii judecătorești, iar motive întemeiate privind repunerea în termen a apelului nu s-au constatat.

În această privință, Colegiul, de asemenea, menționează că prin prisma jurisprudenței CEDO (*Cauzele Melnic vs Republica Moldova din 14 noiembrie 2006* și *Ceachir vs Republica Moldova din 15 ianuarie 2008*), neprezentarea de către instanța de judecată a motivelor pentru repunerea apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului intimatului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

Având în vedere cele expuse mai sus, încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 este legală, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural, și urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Ludmila Timofte.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Organizației de Microfinanțare „Creditactiv” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Gheorghe Timofte și Ludmila Timofte cu privire la exercitarea dreptului de gaj.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari